

Max Richter

—*Infra* i *The blue notebooks*

Palau Fronterres

Dimecres, 22 de juny de 2022 – 20 h

Sala Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Max Richter, piano i teclats

Louisa Fuller, violí

Natalia Bonner, violí

Nick Barr, viola

Ian Burdge, violoncel

Chris Worsey, violoncel

Sarah Sutcliffe, narrador (*The blue notebooks*)

Chris Ekers, enginyer de so

Part I

Max Richer

Infra

- 1 Infra 1
- 2 Infra 2P
- 3 Infra 2
- 4 Infra 3
- 5 Infra 4
- 6 Space pulse / Journey 5
- 7 Infra 5
- 8 Infra 6
- 9 Infra 7
- 10 Infra 8

Part II

Max Richter

The blue notebooks

- 1 The blue notebooks
- 2 On the nature of daylight
- 3 Horizon variations
- 4 Shadow journal
- 5 Iconography
- 6 Vladimir's blues
- 7 Arboretum
- 8 Old song
- 9 Organum
- 10 The trees

Durada aproximada del concert: primera part, 35 minuts; pausa de 20 minuts; segona part, 40 minuts.

#novacreació

Poema

El manament perdut:
no confiaràs.

Tot, excepte la llum, és fals.

El miracle de la llum

Els estris de la llum

Jaume C. Pons Alorda (2008)

Comentari

Els ecos de successos que han commogut l'opinió pública occidental a l'inici de segle ressonen en les dues obres que el compositor i intèrpret Max Richter presenta aquest vespre al Palau de la Música. Ecos que Richter articula amb una combinació d'instruments acústics i electrònica i l'ús d'un llenguatge minimalista, elements indissociables de la seva música.

Tal com explica el mateix compositor, *Infra* ens convida a submergir-nos en un viatge emotiu de gran abast: “*És una peça que tracta sobre elements amagats, enterrats, potser oblidats*”. Publicada en format disc el 2010, Richter va compondre la música d'*Infra* per a la producció homònima del Royal Ballet de Londres el 2008. L'obra està inspirada pel famós poema de T. S. Eliot *La terra gastada*, una pregària per una civilització destruïda per la primera gran guerra, i pels atemptats al metro de Londres del 2005. Les possibilitats de la paleta tímbrica –piano, quintet de corda i electrònica– serveixen a Richter per traçar ambients contrastants, que ens porten de la familiaritat acústica fins a l'estranyesa electrònica i les seves múltiples connexions i combinacions. Les ones radiofòniques, sempre presents, simbolitzen el soroll de fons i també tot allò que anem perdent, el passat. Sobre aquesta base instrumental, Richter crea peces de gran profunditat emocional amb la seva economia de recursos habitual.

The blue notebooks, per la seva banda, suposa la resposta de Richter a la invasió de l'Iraq per part dels Estats Units d'Amèrica el 2003, “una obra antiviolença i de protesta que tracta sobre la brutalitat social, política i personal, una meditació sobre la violència i les seves repercussions”. Escrites aquell mateix any, algunes de les dotze peces que formen l'obra es troben entre les més conegudes i apreciades de Richter. És el cas d’“On the nature of the daylight”, una composició de tall clàssic que combina seccions de contrapunt amb un component electrònic al registre greu, “una espècie d'alquímia en la qual volia crear quelcom lluminós fet dels materials més foscos”. O “Vladimir's blues”, arquetípica composició de Richter en la qual un piano articula de manera repetitiva una mateixa frase que ens condueix a un estat d'èxtasi. L'obra intercala i superposa a la música textos de Franz Kafka i Czesław Miłosz, els quals expressen els dubtes del compositor entorn de la direcció que prenia la societat en un moment en el qual “els fets estaven sent substituïts per afirmacions subjectives”.

Miquel Gené, musicòleg i crític musical

Palau
de la Música
Catalana

Abona't a
Palau 100

Temporada
2022–2023

Filharmonica
de La Scala & Chailly

André Schuen

Simfònica Viena
& Wellber

Orquestra dels Camps Elisis
& Herreweghe

Mahler Chamber Orchestra
& Uchida

Simfònica de Bamberg,
Hrůša & Kopatchinskaja

Simfònica Anvers
& Elim Chan

Monteverdi Choir
& Gardiner

Orquestra Filharmonica de Berlín
& Petrenko

musicAeterna
& Currentzis

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palamusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Biografia

Max Richter, piano

©Jennifer McCord

Va rebre formació clàssica a la Universitat d'Edimburg, a la Royal Academy of Music de Londres i completà els estudis amb el compositor Luciano Berio a Florència. Va iniciar la carrera musical a l'última dècada del segle XX i amb l'arribada del segle XXI va assolir reconeixement mundial. Com a compositor té una visió que l'ha portat a explorar constantment noves esferes electròniques, i com a músic ha ofert actuacions arreu del món. L'esperit musical de Richter intenta crear un diàleg amb el públic, perquè és el poder de comunicació i l'intercanvi d'idees allò que l'ha format com a artista. La seva música abasta no solament àlbums en solitari, sinó també ballets, obres de teatre, representacions en sales de concerts, sèries cinematogràfiques i de televisió i fins i tot instal·lacions artístiques.

La combinació entre clàssic i electrònic l'ha portat a innovar, alhora que ha inspirat igualment col·legues compositors, com Nico Muhly, Ólafur Arnalds i Jóhann Jóhannsson. Ell mateix es basa en una barreja eclèctica de gèneres i estils musicals, que van des del minimalisme dels noranta, la música clàssica del segle XIX, l'electrònica contemporània fins al *heavy metal* i el *krautrock*. La seva signatura musical ha estat batejada com a postclàssica, neoclàssica, (post)minimalista, avantguardista, modernista, electroacústica..., però sobretot, la seva obra és un deversall d'empatia. L'expressió emocional és d'una gran importància per a Richter, igual que el seu activisme social i polític. La seva música toca l'ànima i alhora presenta una narrativa humanista.

Richter sempre està mirant de captar l'esperit de l'època. El seu àlbum *Voices* (2020) està directament inspirat en la Declaració Universal dels Drets Humans i l'arraconament que se n'ha anat produint els darrers anys. *Memoryhouse*, el debut de Richter el 2002, descrit per «The Independent» i «Pitchfork Magazine» com un “punt de referència”, explorava temes com *Kosovo*. L'obra *The blue notebooks* (2004), seleccionada per «The Guardian» com una de les millors obres clàssiques del segle, reflexionava sobre la Guerra de l'Iraq; *24 postcards in full color* (2006) acara el canvi tecnològic sense restriccions; *Infra* (2010) va ser creada com a resposta als bombardeigs de Londres de 2008, mentre que l'obra de vuit hores de somni *Sleep* (2015) buscava un descans en la invasió digital creixent. El seu àlbum més recent, *Exiles*, que presenta l'enregistrament de l'estrena mundial de la partitura de ballet de 33 minuts de Richter amb el mateix nom, va ser resultat de la profunda commoció arran de la crisi migratòria.

Les composicions de Richter no solament han esdevingut un gran èxit, sinó que també han evolucionat amb el temps. *Sleep* continua gaudint de l'atenció mundial, amb presentacions en directe durant la nit a espais icònics (amb el públic en gandules o llits, no pas en butaques), retransmissions de ràdios internacionals (com la retransmissió en directe original de vuit hores oferta per la BBC Radio 3 que va assolir dos rècords Guinness mundials), una pel·lícula documental, i una nova aplicació d'avantguarda, això sense esmentar els tres milions de visionats. Mentrestant, el disc de Richter del 2012, *Recomposed: Vivaldi – The four seasons* (que va encapçalar les llistes musicals a vint-i-dos països) es va reinventar el 2018 com una actuació teatral emocionant amb titelles al San Wanamaker Playhouse de Londres. A més, la seva col·laboració amb el músic i cineasta experimental francès Woodkid va valer al duet una nominació al Grammy pel seu vídeo musical *The golden age*.

A més de publicar els seus propis àlbums en solitari, Max Richter també és un compositor prolífic de cinema i televisió. Va ser conegut com a compositor per a la pantalla gran el 2008 amb la partitura de l'aclamat documental de guerra animat *Waltz with Bashir* d'Ari Folman. Des d'aleshores ha escrit partitures per a més d'una trentena de llargmetratges, incloent-hi projectes com l'obra de ciència-ficció *Ad Astra* de James Gray (protagonitzada per Brad Pitt), *Werk ohne Autor*, nominada a l'Oscar, de Florian Henckel von Donnersmarck i Saoirse Ronan. També ha compost les partitures originals de *Die Fremde* (Feo Aladag, 2010), *Lore* (Cate Shortland, 2012), *Wadjda* (Haifaa Al-Mansour, 2012), *Disconnect* (Henry Alex Rubin, 2012), *Testament of youth* (James Kent, 2014), l'òpera prima de Luke Scott Morgan (2016), el thriller polític *Miss Sloane* (John Madden, 2016), el western revisionista *Hostiles* (Scott Cooper, 2017) i *White Boy Rick* (Yann Demange, 2018).

Els aficionats de televisió sens dubte han escoltat la seva música a la sèrie de culte *The Leftovers*, com també *Nosedive*, l'episodi de *Black mirror* protagonitzat per Bryce Dallas Howard, i de la sèrie de la BBC *Taboo*, per la qual Richter va rebre una nominació a l'Emmy.

La música contemplativa i atmosfèrica de Richter també ha aparegut en molts avançaments internacionals de pel·lícules, com *Prometheus*, *To the wonder* i *J. Edgar*.

42è FESTIVAL DE TORROELLA

2022

30.07
EXTINCIÓ
COR CEREROLS
AGRUPACIÓN SEÑOR SERRANO

31.07
CÒR DE NOIES
DE L'ORFEÓ CATALÀ
VESPRES D'ARNADI

01.08
IL GIARDINO
ARMONICO

03.08
QUARTET GERHARD (I)

04.08
JUAN PÉREZ FLORISTÁN

05.08
KEYBART ENSEMBLE

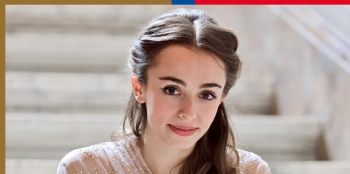
06.08
VOX LUMINIS

07.08
BACHCELONA CONSORT

09.08
METRÒPOLIS
ORQUESTRA SIMFÒNICA
DEL VALLÈS

10.08
LEA DESANDRE
THOMAS DUNFORD
WILLIAM CHRISTIE

11.08
NÚRIA RIAL
ACCADEMIA
DEL PIACERE

12.08
LA RITIRATA

13.08
JOAQUÍN ACHÚCARRO

14.08
BALLAKÉ SISSOKO
VINCENT SÉGAL

16.08
GLI INCOGNITI
AMANDINE BEYER

17.08
QUARTET GERHARD (II)

18.08
CHRISTOPHE COIN
PÉRGAMO ENSEMBLE

19.08
HISTÒRIA
D'UNA LLAVOR

20.08
PHILIPPE JAROUSKY
THIBAUT GARCIA

21.08
COLLEGIUM 1704
COLLEGIUM VOCALE 1704

Textos

“Quaderns blaus” prové d’“El primer quadern” dels *Quaderns en octau* de Franz Kafka:

Everyone carries a room about inside them.
This fact can even be proved by means of the sense of hearing.
If someone walks fast and one pricks one's ears and listens,
say at night, when everything round about is quiet,
one hears, for instance, the rattling of a mirror not quite firmly fastened to the wall.

Tothom duu una habitació a dins seu.

Aquest fet es pot demostrar fins i tot mitjançant el sentit de l'oïda.

Si algú camina de pressa i s'està alerta i es para l'orella,

de nit, posem per cas, quan tot està en silenci,

se sent, per exemple, com trontolla un mirall que no està ben subjecte a la paret.

El text de *Diari de les ombres* prové d’“A l'alba”, de *Terra inabastable* de Czesław Miłosz:

How enduring, how we need durability
The sky before sunrise is soaked with light
Rosy colour tints buildings, bridges, and the Seine
I was here when she with whom I walk wasn't born yet
And the cities on a distant plain stood intact
Before they rose in the air with the dust of sepulchral brick
And the people who lived there didn't know
Only this moment, at dawn, is real to me
The bygone lives are like my own past life, uncertain
I cast a spell on the city, asking it to last.

Necessitem grans dosis de permanència i de durabilitat.

El cel, a l'alba, està amarat de llum.

Un color rosat tenyeix els edificis, els ponts i el Sena.

Jo era aquí quan la dona amb qui camino encara no havia nascut

i les ciutats en una planura distant es mantenien intactes

abans d'alçar-se en l'aire amb la pols del maó sepulcral

i la gent que hi vivia no sabia

que només aquest moment, a l'alba, és real per a mi.

Les vides anteriors són com la meua pròpia vida passada, incerta.

Embruixo la ciutat perquè aquest moment duri.

“Arboretum” és d’“El tercer quadern” dels *Quaderns en octau* de Franz Kafka:

November the sixth. Like a path in autumn, scarcely has it been swept clear. When it's once more covered with dry leaves

El sis de novembre. Com un camí a la tardor, tot just l'acaben d'escombrar i ja és ple de fulles seques de nou.

“Cançó antiga” és d’“El quart quadern” dels *Quaderns en octau* de Franz Kafka:

February the 10th. Sunday. Noise. Peace.

Deu de febrer. Diumenge. Soroll. Pau.

“Els arbres” és del moviment “L’estrella Absenta” d’“Els quaderns separat” de *L’himne de la perla* de Czesław Miłosz:

When Thomas brought the news that the house I was born in no longer exists - neither the name, nor the park sloping to the river, nothing - I had a dream of return. Multicoloured. Joyous. I was able to fly. And the trees were even higher than in childhood, because they had been growing during all the years since they had been cut down

Quan en Thomas em va comunicar que la casa on vaig néixer ja no existia –ni el nom, ni el parc que arribava fins al riu, res–, vaig tenir un somni de retorn. Multicolor.

Alegre. I podia volar. I els arbres fins i tot eren més alts que quan jo era petit, perquè havien anat creixent cada any des que foren talats.

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dijous, 07.07.22 - 20h.

Petit Palau

Mariana en sombras de García Demestres

María Hinojosa, soprano

Joan Martín-Royo, baríton

Alberto García Demestres, veu recitada

Marco Evangelisti, piano

Alba G. Corral, artista visual

Preu: 20 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

